

Megmondtam

Edda Művek

Miért nem szólsz, miért nem hívsz?
Hogy értselek így, óh, hogy kérjelek én?
Miért nem szólsz, miért nem hívsz?
Óh, hogy kérjelek én, hogy értselek így téged, jövődő nemzedék?

Ne mondd, hogy semmit nem értesz
Ne mondd, hogy senki nem kérdez
A kezed a szívedre tedd, én hallgatom
Ne mondd, hogy engem féltesz
Csak a magad érdekét nézed
Ma ez van, és én megértelek

Mit is ígérjek
Ami nem kényes
Ami még fényes
Amit még nem lepett be
A rozsdá és a por?

Korom, füst együtt szállnak
A dolgok körbe járnak
Majd csak, majd csak lesz valahogy
Én megfigyellek téged
Hagyd, te buta, te ezt sem érted
Ha nem is kéred, meg kell, hogy védjelek

Mit is ígérjek
Ami nem kényes
Ami még fényes
Amit még nem lepett be
A rozsdá és a por?

Mit is ígérjek
Ami nem kényes
Ami még fényes
Amit még nem lepett be
A rozsdá és a por?

Verem a mellem hangosan
Én vagyok az, aki megmondtam
Hogy fontos a bizalom, és kell a remény
De a forint ettől nem lesz kemény

Verem a mellem hangosan
Én vagyok az, aki megmondtam
Hogy zavarosak a grafikonok
És a kifejezések pontatlanok, ha-ha-ha-ha...

Verik a mellem hangosan
Azt mondják, hogy ez nem így van
Nem fordítva, ahogy én gondolom
Hanem a lámpákkal megy a forgalom... ha-ha, hát persze...

Mit is ígérjek
Ami nem kényes
Ami még fényes
Amit még nem lepett be
A rozsdá és a por?

Mit is ígérjek
Ami nem kényes
Ami még fényes
Amit még nem lepett be
A rozsda és a por?

Miért nem hívsz, miért nem kérsz?
Már értelek én, óh, hogy szégyelem én
Miért nem hívtál, miért nem szóltál?
Már értelek én, de szégyelem én, a szégyenünk szégyelem én